

Obelēis deina

Prašvėta graži pavasariaus dėina. Bėtelės tik dūzg aplinkou mona ruožėnė baltūs žėidelius. O apatiuo kakariekou gaidīs, pasėstrajėjės balta keporelė. Īduomo retkartės pasiveiziete ĩ anou ěr ĩ anuo žmuonelės vėštelės. Dar ciokaunė bŭn veizietėis i vakŭ kaskadinĭtus pasėruodĭmus, katrėi rŭks beveik kuožna dėina unt tonkio tĭnklo aptrauktuos Ńuokdĭnės. Vėsėp anėi tėn vartaliuojės: pėrmĭn ěr atgal, atruod, kad anėi tujaus pat nusisoks sprondus, bet vėsomet nosėleid unt kuoju sveiki ě gĭvė. No o be Ńuokdĭnės ir Ńalėmās mōnės augantės kvietkeles. Anuos tuoks strainės, poikės prasikvėpėnosės smuožlĭviausės kvėpalās. Ī suodna kasdėin atslenk pėkts katėns. Tĭkuo ě tĭkuo vargŃiŭ vėŃtieliu. O gaidielis keravuo vėŃteles nu kātėna, bet ne visuomet anam pavĭkst ěŃratavuotė anas nu razbaininka. PlieŃrŭns jau paĉiopa vėŃtėlė ož sprond! „Gelbiekėt” soŃokau be balsa. Ēr ěŃ truobuos tujaus pat atskubiejė mōna prietelis, vėŃtieliu Ńeiminĭnks. Uns nosėstvierė tverta mėita ěr tik prŭkŃot katėnou par Ńuonus, tas tik plĭkt i kuojes – ěr pasprōka. Źmuogos pasėdiejės mėita, pagluostė mōna Ńuona ěr nuejė atgal i truoba. Pamėslėjau, kad aŃ anam săva Ńauksma perdaviau tėisė i smāginis. Ēr dėtuo nieka keista. Juk vėdo so mōna priedelio Źmuogo daŃnā sosėrokounam be Ńuodiu...